

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: V. C.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 2. 2023, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. 11. 2022, č. j. X, jímž žalobci zamítla žádost o invalidní důchod, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc (dále jen „OSSZ“) pracovní schopnost žalobce poklesla jen o 30 %.
2. Žalobce v žalobě namítl, že nebyl přizván k jednání posudkového lékaře, který pak nemohl objektivně zhodnotit zdravotní postižení žalobce. Posudkový lékař v posudku ze dne 7. 2. 2023 znevažujícím způsobem bagatelizuje zdravotní obtíže žalobce. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k námitkám nevyjádřil. Od endovaskulárního řešení pseudovýdutě v říjnu 2018 nenastaly žádné změny. Naopak se k tomuto zdravotnímu postižení přidaly další zdravotní obtíže, které žalobce popsal v žádosti o invalidní důchod. Žalobce nesouhlasil s určením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu pracovní schopnosti. Posudek a rozhodnutí jsou nepřesvědčivé. Žalobce nebyl o posudku OSSZ vyrozuměn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** odkázala na relevantní právní úpravu a správní řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce brojil proti posouzení svého zdravotního stavu, žalovaná navrhla jeho přezkoumání Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Žalobce doložil k námitkám nové lékařské nálezy. Ty však neobsahovaly nové posudkově rozhodné skutečnosti a neměly vliv na změnu posudkového hodnocení. Postižení žalobce neodpovídal žádnému stupni invalidity. Stav žalobce lze řešit dietou, lékovou terapií při dočasné pracovní neschopnosti nebo konzervativně.
4. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě byla zdravotnická dokumentace dostatečná, nebylo třeba přítomnosti žalobce k posouzení jeho zdravotního stavu. Osobní vyšetření má zvláštní význam tehdy, existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály. K těmto právním závěrům dospěly opakovaně správní soudy, včetně Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), srov. jeho rozsudek č. j. 3 Ads 91/2012-19 nebo č. j. 3 Ads 2014/2014-25 či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 54 Ad 16/2020-65. Klíčový pro posouzení zdravotního stavu je nález praktického lékaře, jím doložené zprávy odborných ošetřujících lékařů, případně zdravotnická dokumentace vyžádaná OSSZ a profesní dotazník vyplněný žadatelem.
5. V souladu s § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) se v řízení o invalidním důchodu nepoužije § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí. Přesto oddělení lékařské posudkové služby OSSZ i žalované bezprostředně po vypracování zasílá posudek žadateli. Tuto skutečnost lze ověřit v posudkovém spise žalobce.
6. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
7. **Žalovaná v napadeném rozhodnutí** uvedla jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení podle kapitoly XIII oddílu E položky 1b § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“ nebo „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), tj. postižení páteře. Posudkový lékař žalované v posudku ze dne 7. 2. 2023 určil ze stanovené procentní míry poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 % míru 20 % a podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity tuto hodnotu navýšil o dalších 10 % vzhledem k dalším zdravotním postižením žalobce.
8. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl kořenový syndrom převážně L5 vlevo diskogenní etiologie, dle magnetické rezonance s resorpcí hernie L5/S1, paradoxně větší foraminostenózou L5/S1 vpravo, občasné blokády páteře, bez paréz, bez poruch citlivosti, bez poruchy funkce sfinkterů a bez významného neurologického nálezu. Postižení žalobce odpovídá podmínkám pro uznání statusu osoby zdravotně znevýhodněné, o který si může žalobce požádat.

9. Soud vyžádal v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. k důkazu posudek PK MPSV v Ostravě.
10. **Posudek PK MPSV v Ostravě ze dne 12. 7. 2023** dospěl k závěru, že žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise podle kapitoly XI oddílu C položky 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise určila pokles pracovní schopnosti o 20 % a vzhledem k dalším nemocem tuto míru zvýšila podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 10 % na celkových 30 %.
11. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl k datu napadeného rozhodnutí 23. 1. 2023 stabilizován s popsanou poruchou funkce, byl stav po opakovaných ambulantních ošetřeních na chirurgickém a interním oddělení Fakultní nemocnice Olomouc pro recidivující bolesti břicha, pravděpodobně při srůstech v dutině břišní. Posudková komise vysvětlila, že hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není v souladu se závěry posudkového lékaře OSSZ, protože u žalobce již není prokazováno aneurysma pseudovýdutě gastroduodenální tepny, které bylo vyřešeno operací 20. 10. 2018. Posudková komise nebyla v hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v souladu ani se závěry posudkového lékaře žalované v Hradci Králové, protože páteřní obtíže jsou nyní menší a objektivně dochází ke zlepšování zdravotního stavu. Mediální hernie disku L5 je resorbována a není indikována původně naplánovaná neurochirurgická intervence.
12. Potíže uváděné v žalobě a při jednání posudkové komise jsou odůvodnitelné zjištěnými diagnózami. K námitkám žalobce posudková komise objasnila, že žalobce nevysvětlil, proč se domnívá, že posudek ze dne 7. 2. 2023 je v rozporu s nálezy odborných lékařů. V posudku OSSZ dne 14. 8. 2019, na který žalobce odkazuje v žalobě, byly popsány v té době známé postižení bederní páteře, stav po operacích břicha v roce 2018, stav po uvolnění ulnárního nervu v oblasti levého lokte se zlepšením kontrolního EMG a stav po operaci AC skloubení. Od té doby došlo ke zlepšení a úspěšné plastice kýly v jizvě po operaci břicha, kterou utrpěl žalobce ještě v době vypracování posudku 14. 8. 2019. Břišní potíže jsou hodnoceny jako pravděpodobné při srůstech v dutině břišní. Je však možná i etiologie alimentární. Žalobce nedodržuje životosprávu a navzdory údajným zažívacím potížím nadále popíjí alkohol, kouří a požívá grilované maso. Proto následně došlo k iritaci pankreatu a salmonelóze v červenci 2022. Těsná restenóza v oblasti stentu v truncus coeliacus, daná zalomením stentu – crurem bránice, je aktuálně kompenzovaná dobře vytvořenou kolateralizací mezi povodím arterie mesenterica superior a truncus coeliacus a není indikace k revaskularizaci truncus coeliacus. Ani další zjištěné chorobné stavy neodůvodňují spolu s rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu invaliditu žalobce.
13. Žalobce nebyl schopen těžké fyzické práce, v dlouhodobé vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen a v riziku úrazu. Žalobce byl schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a po případném zaškolení vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Současná pracovní pozice (ošetřovatel týraných psů) se jeví jako vhodná.
14. Žalobce při **jednání soudu** namítl, že některé informace v posudku posudkové komise nejsou pravdivé. Žalobce neměl salmonelózu z grilovaného masa, protože griluje jen zeleninu a životosprávu dodržuje. Žalobce byl „vyhozen“ ze zaměstnání ze zdravotních

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

důvodů, nemohl již vykonávat těžkou práci zámečnicka a svářeče. Nemůže sehnat práci. Úřad práce mu nabídl na plné úvazky práci švadleny nebo v tiskárně s platem 14.000 Kč měsíčně hrubého. Žalobce sám sháněl práci, jeho životopis všichni zaměstnavatelé ocenili, ale po prohlídce u závodního lékaře nikdy práci nedostal. Žalobce celý život těžce dřel. Teď měl práci v neziskové organizaci a ošetřoval týrané psy, o platu ani nechce mluvit. Ze zdravotních důvodů péči o 50 psů nezvládal, je to fyzicky náročné, musí ji ukončit do konce tohoto měsíce. Má jinou práci a doufá, že ji zvládne. Neví, co už má udělat. Je nevyspaný, má v noci v břiše křeče. Žalobce neměl žádné návrhy na dokazování. Posteskl si, že už má ze „špitálů deprese“, že je to pořád dokola. Žalobce v konečném návrhu řekl, že žádný důchod nechce, že by byl raději zdravý a normálně fungoval.

15. Zástupce žalované nezpochybnil zdravotní obtíže žalobce a jeho potíže s hledáním zaměstnání. Je namístě zvážit rekvalifikaci na úřadu práce s ohledem na zdravotní potíže žalobce. Podle posudku posudkové komise žalobce není invalidní. Všechny posudky se shodly na poklesu míry pracovní schopnosti o 30 %. Posudky o invaliditě byly přesvědčivé, úplné a vnitřně bezrozporné. Posudková komise podle protokolu konala jednání v přítomnosti žalobce. Lze zvážit změnu lékaře, další vyšetření a novou žádost o invalidní důchod.
16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. Soud neshledal namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí jsou seznatelné úvahy žalované, proč nepovažovala žádné onemocnění žalobce za onemocnění, které odůvodňuje přiznání invalidního důchodu. Důvody tohoto závěru v rozhodnutí nechybí a žalovaná je srozumitelně vyložila.
18. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
19. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
20. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
 - d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
 - e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
 - f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

21. V souzené věci byla sporná otázka skutková, tj. zdravotního stavu žalobce a existence jeho invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobce a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát, a ještě jedenkrát v soudním řízení správním, tj. celkem třikrát, ve správním řízení se shodným závěrem, že žalobce je invalidní v prvním stupni, a v soudním řízení správním se závěrem, že žalobce nebyl vůbec invalidní.
22. Na soudu ve vztahu k otázce výše invalidního důchodu a stupně invalidity bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.
23. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise nebo znalce, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
24. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud shledal odborné složení posudkové komise jako odpovídající zdravotnímu postižení žalobce – invaliditu žalobce posoudili i neurolog. Soud se tedy zabýval pouze otázkou, zda posudek posudkové komise obстоjí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
25. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudkové komise musejí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit.

Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

26. Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě, který byl podkladem vydání rozsudku, nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostál. Posudkoví lékaři shromáždili zdravotnickou dokumentaci žalobce v úplnosti a posoudili jeho zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz.
27. Podle kapitoly XI oddílu C položky 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jsou zdravotním postižením srůsty pobřišnice – s opakovanými poruchami pasáže. Pokles pracovní schopnosti u tohoto postižení je stanoven na 20-30 %.
28. Podle obecných posudkových zásad kapitoly XI (postižení trávicí soustavy) při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti u organických a funkčních postižení gastrointestinálního traktu je rozhodující rozsah a tíže orgánových poruch, jejich dopad na celkový stav, výživu a celkovou výkonnost. Při úbytku hmotnosti a malnutrici se vychází z hmotnostního indexu BMI (body-mass index), hladiny krevních bílkovin (albuminy) a vlivu karence potravy na erytropoezu. Potravinové alergie způsobují pokles pracovní schopnosti jen tehdy, mají-li vliv na stav výživy a celkovou výkonnost.
29. Jak uvedli posudkový lékař OSSZ, posudkový lékař žalované a PK MPSV v Ostravě, u žalobce žádná lékařská zpráva neprokazuje žádný stupeň invalidity, i když posuzovali žalobce podle odlišných kapitol vyhlášky o posuzování invalidity.
30. Naopak, posudkoví lékaři ve správním řízení i posudková komise v Ostravě dospěli na základě předložené lékařské dokumentace k závěru, že u žalobce jde o lehčí postižení a nebyly prokázány příznaky těžších postižení vyjmenované ve vyhlášce o posuzování invalidity.
31. Nedůvodná je námitka žalobce, že nebyl ve správním řízení osobně vyšetřen. Přesvědčivost posudku je obecně kategorií nezávislou na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv. Aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy. Jakkoliv by přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem OSSZ a PK MPSV mělo být pravidlem, takové pravidlo neplatí bezvýjimečně a vždy musí být Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu (viz např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 82/2011-44).

32. K tomu soud dodává, že žalobce byl přítomen jednání posudkové komise dne 12. 7. 2023 a mohl se k věci vyjádřit. Z posudku a s přihlédnutím k okolnostem věci je zřejmé, že posudkoví lékaři ve správním řízení nepovažovali osobní vyšetření žalobce za nutné. Ostatně, žalobce ani netvrdil, že by na osobním vyšetření posudkovým lékařem trval a z jakého důvodu. Podle rozsudku NSS č. j. 10 Ads 248/2017-61 úkolem posudkových lékařů a posudkové komise primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou podkladem k vypracování posudku. V případě pochybností o průkaznosti nálezů sice mohou posudkoví lékaři provést orientační vyšetření, to však není zákonem předepsáno.
33. Nedůvodná je námitka, že žalobce nebyl o posudku OSSZ vyrozuměn. Ve správním spise je uvedeno, že dne 6. 10. 2022 byl vyhotoven posudek pro klienta a k seznamu písemností je připnutá dodejka, podle které žalobce písemnost č. j. 48006/151666/22/020/MG převzal dne 10. 10. 2022. Posudek byl žalobci zaslán nad rámec zákonných povinností, protože podle § 85a zákona č. 582/1991 Sb., „v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí; zahájení řízení z moci úřední se účastníkům zpravidla neoznamuje“.
34. Je namístě, aby žalobce při přetrvávajících zdravotních obtížích, které nejsou dle jeho tvrzení bagatelní, podstoupil další vyšetření a léčbu. Teprve poté by mohlo mít význam přiložit nové lékařské zprávy k nové žádosti o invalidní důchod, pokud nedojde k vyléčení žalobce. Je třeba, aby byl žalobce pečlivě vyšetřen a lékařské zprávy obsahovaly jasný a pečlivý popis zdravotního stavu.
35. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
36. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 17. srpna 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně